

ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางช้าง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2*

**The Correlation Between Emotional Quotient and Learning
Achievement in Sciences of Primary School Children Grade 6
Bangsai Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational
Service Area Office 2**

สาโรจน์ บุญพันธุ์**

ดร.วัลย์ทิพย์ สาขลวิจารณ์***

ดร.ปรีดาวรรณ อินทวิมลศรี****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 136 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 52 ข้อ มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข มีค่าความเชื่อมั่นแอลฟา .85 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์จากการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ย 38.33 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพรรณนา คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน คือ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปกติ และ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

*วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

**นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

****อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

Abstract

The objectives of this research were to : 1) study level of the correlation between emotional quotient and learning achievement in Sciences of primary school children grade 6 Bangsai Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2, and 2) study the correlation between level of emotional quotient and learning achievement in sciences of primary school children grade 6.

The samples were 136 children grade 6 of Bangsai Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2 in academic year 2010. The instrument was a set of Emotional Quotient Assessment Form of Department of Mental Health Ministry of Health, composing of 52 items and Achievement test in Sciences from the test Ordinary National Education Testing with mean of 38.33. The statistics used in data analysis were : percentage, mean and standard deviation and inferential statistics composed of Correlation Analysis by Pearson's Product Moment Correlation Coefficient with statistically significant level at 0.05.

The results of the research were as follows : 1) Level of emotional quotient of primary school children grade 6 Bangsai Phra Nakhon Si Ayutthaya Primary Educational Service Area Office 2 was in the normal level, and 2) The correlation between level of emotional quotient and learning achievement in Sciences of primary school children grade 6 associated with a moderate level and in the same direction.

Keywords : Correlation ,Emotional Quotient, Learning Achievement in Sciences.

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 10 กำหนดให้การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ อีกทั้งการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนนั้น ต้องพัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญาและวุฒิภาวะทางอารมณ์ไปด้วย จึงเป็นการพัฒนาคนที่สมบูรณ์ตามจุดมุ่งหมายของการ

ศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 3-4)

จากที่กล่าวมาการจัดการศึกษาของไทยได้ตระหนักถึงการพัฒนาด้านอารมณ์ของบุคคลและมุ่งเน้นพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เพราะเป็นคนที่เก่งอย่างเดียวแต่ไม่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์จะไม่สามารถจัดการกับชีวิตของตนและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้ จึงต้องมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ด้วยจึงจะช่วยให้บุคคลสามารถรู้จัก เข้าใจอารมณ์ตนเองและผู้อื่น สามารถที่จะจัดการกับชีวิตและปรับตัวได้อย่างมีความสุข ซึ่ง กิบป์ (Gipps, 1995 อ้างถึงใน กัลยาณีพรมทอง, 2546) ได้กล่าวถึง ความฉลาดทางอารมณ์ เป็นความสามารถในการเข้าใจและรับรู้ความรู้สึกของ

ตนเองและผู้อื่น รู้จักเห็นใจและเข้าใจผู้อื่น สามารถบริหารจัดการจัดการกับอารมณ์ ให้เป็นไปตามทิศทางที่ส่งเสริมความสงบสุข และความสำเร็จในชีวิต ผู้ที่สามารถตระหนักถึงความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น เพื่อสร้างแรงจูงใจในตัวเอง บริหารจัดการอารมณ์ต่างๆ ของตนเองและอารมณ์ที่เกิดจากความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้นั้นเรียกว่า ผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ และเป็นທີ່ตระหนักกันทั่วไปว่า ในสังคมปัจจุบันต้องเผชิญกับโลกที่มีสภาวะซับซ้อนมากขึ้นและต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการปรับสภาวะทางอารมณ์ ทั้งนี้อาจพบว่าผู้ที่มีความสามารถทางสติปัญญาสูงแต่หากขาดความฉลาดทางอารมณ์อาจจะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนการดำเนินงาน ในธุรกิจต่าง ๆ หรือการบริหาร วิจารณ์ ปันนิตามัย (2542, หน้า 13) กล่าวถึงคนเก่งที่ประสบความสำเร็จในการเรียนสามารถเข้าทำงานในตำแหน่งที่ต้องการในหน่วยงานหรือองค์กรใดก็ตาม ความเก่งเหล่านี้ไม่ใช่ปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพ หรือความสำเร็จในชีวิตเสมอไป แมคเคลแลน (McClelland, 1973 อ้างถึงใน เท็ดค็อก ดี สุพันธ์, 2544) ได้กล่าวว่า การทดสอบวัดสมรรถนะภายในตนเองนั้นดีกว่าการวัดเขว่นปัญญาที่สามารถทำนายระดับผลการเรียนในโรงเรียนได้เท่านั้น แต่ไม่สามารถทำนายความสำเร็จในอาชีพการงานและในชีวิตได้ และได้เสนอคุณลักษณะของบุคคลที่จะส่งผลสำเร็จในชีวิตการงานประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจ ค่านิยม บุคลิกภาพ และทัศนคติ ซึ่งคุณลักษณะที่เสนอไว้นี้เป็นสมรรถนะภายในตนเองที่มีความสำคัญในการทำงานการดำรงชีวิตในโลกและมีความสามารถเกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางอารมณ์

โกลแมน (Goleman, 1998, pp. 93-104 อ้างถึงใน จารุวรรณ สกุลคู, 2543) เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ เป็นความสามารถของบุคคลในการบริหารจัดการ ผู้ที่มีความฉลาดทาง

อารมณ์จะเป็นผู้ที่รู้จักตนเอง เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น รู้ว่าสิ่งใดเป็นข้อดี หรือเป็นข้อบกพร่องของตน สามารถจัดการ ควบคุมการแสดงอารมณ์ของตนเองได้อย่างเหมาะสม มีสติมีความสามารถในการรับรู้และหยั่งรู้ว่าขณะนี้ตนกำลังทำพฤติกรรมใดมีความรู้สึกอย่างไร ผู้คนที่แวดล้อมอยู่มีสภาวะอารมณ์อย่างไร และยังเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความอดทน อดกลั้นต่อสภาวะที่เป็นสาเหตุของความเครียดได้ มีความยืดหยุ่นอยู่เสมอ เห็นใจผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ จริงใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมองโลกในแง่ดี ความฉลาดทางอารมณ์จึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันและชีวิตอยู่เย็นเป็นสุขของบุคคล กรมสุขภาพจิต (2543ข, หน้า 55-56) ได้พัฒนาแบบวัด ความฉลาดทางอารมณ์อันเป็นความสามารถในตัวบุคคลที่มีความเข้าใจในตนเอง สามารถจัดการกับอารมณ์ที่เกิดขึ้นภายในของตนเอง มีความเข้าใจเห็นอกเห็นใจผู้อื่นและประโยชน์ส่วนรวม อีกทั้งยังสามารถควบคุม แก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ และแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม ที่ประกอบด้วย ปัจจัยสำคัญ 3 ประการคือ ด้านดี เป็นความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ด้านเก่ง เป็นความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจ แก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ด้านสุข เป็นความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข มีความภูมิใจในตนเอง พอใจในชีวิต และมีความสุขสงบทางใจ วิจารณ์ ปันนิตามัย (2544, หน้า 19) กล่าวถึงสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความรู้เท่าทันในท่วงทีและความเปลี่ยนแปลงในอารมณ์ของตนเองและคนอื่น ที่สามารถประเมินเป็นช่วงค่าของตัวเองได้ อารมณ์สามารถช่วยเหลือเกื้อกูลให้การกระทำของมนุษย์ให้มีเหตุผลมากขึ้น ผิดพลาดน้อยลง ในความเป็นจริงชีวิตคนจะเป็นสุขได้ สำเร็จได้ต้องมีความฉลาดทางอารมณ์

ปัจจุบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญเพราะความรู้ทางวิทยาศาสตร์ทำให้เกิดวิทยาการใหม่ ๆ การประดิษฐ์คิดค้น เครื่องมือเครื่องใช้เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทั้งในการดำรงชีวิตและการทำงาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 1) กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ทำให้คนพัฒนาวิธีคิด ทั้งความคิด ที่เป็นเหตุผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วิจัย มีทักษะที่สำคัญ ในการค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 2)

การเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ประสบกับปัญหาจากการที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งประเทศมีคะแนนสอบวิชาวิทยาศาสตร์ระดับชาติได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 41.56 (อุทมพร จามรมาน, 2553, หน้า 21) ส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอบางซ้าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีผู้ได้คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับขีดจำกัดล่าง ปีการศึกษา 2552 และ 2553 เฉลี่ยร้อยละ 39.27 และ 38.33 ตามลำดับ ซึ่งมีคะแนนขีดจำกัดล่างน้อยกว่าอำเภออื่น ๆ ใน 16 อำเภอ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2, 2555) ดังนั้น ทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะให้มีความรู้เข้าใจในธรรมชาติและสามารถนำความรู้ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ และมีคุณธรรม (กระทรวง ศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1)

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 อำเภอบางซ้าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และส่งเสริมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางซ้าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางซ้าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

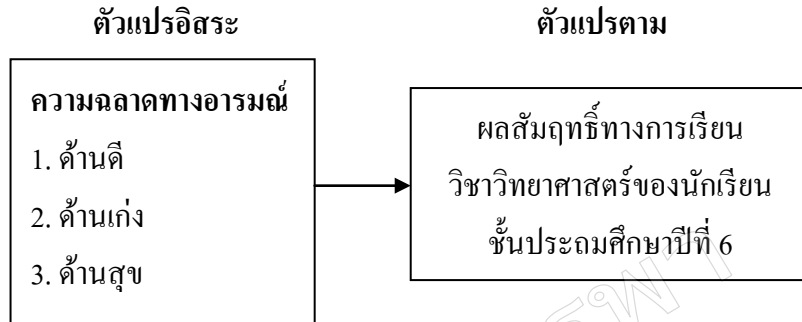
สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยมีสมมติฐาน ดังนี้

ระดับความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 อำเภอบางซ้าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 มีความสัมพันธ์กันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 211 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2, 2555)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 อำเภอ บางซ้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 คน เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน พิเชิต ฤทธิจรูญ, 2549, หน้า 119)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบ

ประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต (กระทรวงสาธารณสุข, 2543 ข) ที่ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข มีค่าความเชื่อมั่นแบบแอลฟาในด้านดี เก่ง สุข และภาพรวม คือ .75, .76, .81 และ .85 ตามลำดับแบบประเมินทั้งหมดมี 52 ข้อ มีมาตรการประเมิน 4 ระดับ คือ ไม่จริงจริงบางครั้ง ก่อนข้างจริง และจริงมาก

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมถึงผู้อำนวยการกองสุขภาพจิตสังคม กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์

2. ขอใช้ศึกษาแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต (กระทรวงสาธารณสุข, 2543ข) ที่ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข มีค่าความเชื่อมั่นแบบแอลฟาในด้านดี เก่ง สุข และภาพรวม คือ .75, .76, .81 และ .85 ตามลำดับ

3. แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต (กระทรวงสาธารณสุข, 2543ข) เสนอ

ประชาชนและอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ ควบคุมเนื้อหา

4. นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้จากการประเมิน ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553 มาวิเคราะห์หาผลรวม ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ราชภัฏจันทรเกษม ถึงผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อขอ ความอนุเคราะห์ในการแจกแบบประเมินความฉลาดทาง อารมณ์

2. ผู้วิจัยนำแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ไปทดสอบพร้อมรื้อรับกลับใน วันเดียวกันด้วยตนเอง

3. นำข้อมูลของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมา ลงรหัสในคอมพิวเตอร์เพื่อขอผลคะแนน การทดสอบ วิชาวิทยาศาสตร์ จากการประเมินผลการทดสอบทางการ ศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2553

4. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของ แบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสและ บันทึกลงในคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2. คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของความฉลาดทางอารมณ์ และองค์ประกอบ ความฉลาดทางอารมณ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข

3. คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. นำผลการทดสอบของแบบประเมินความ ฉลาดทางอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ เป็นกลุ่มตัวอย่าง มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน

5. การวิเคราะห์การหาค่าสัมประสิทธิ์แบบ เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) เนื่องจากเป็นข้อมูลระดับอันตรภาค (Interval Scale) ซึ่งมีค่าสูงสุดเป็น 1 และต่ำสุดเป็น -1 โดยถ้าค่า r มีค่าระหว่าง -1 ถึง 0 แสดงว่าตัวแปรต้นและ ตัวแปรตาม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ถ้าค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าตัวแปรต้นและตัวแปรตามมีความ สัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก และถ้าค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 แสดงว่าแปรต้นและตัวแปร ตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกันและมีความ สัมพันธ์กันน้อยมาก โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่า ความสัมพันธ์ (Barzt, 1999, p. 28)

ค่า r มีค่า 0.81 ขึ้นไป แสดงว่า มีความ สัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

ค่า r มีค่า 0.61-0.80 แสดงว่า มีความ สัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ค่า r มีค่า 0.41-0.60 แสดงว่า มีความ สัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

ค่า r มีค่า 0.21-0.40 แสดงว่า มีความ สัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

ค่า r มีค่า 0.01-0.20 แสดงว่า มีความ สัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 53.68 เป็นเพศชาย 63 คน คิดเป็น ร้อยละ 46.32 ส่วนใหญ่อายุ 12 ปี จำนวน 126 คน คิด เป็น ร้อยละ 92.65 และอายุ 13 ปี จำนวน 10 คน คิด

เป็นร้อยละ 7.35 มีคะแนนต่ำสุดคือ 10 คะแนน และคะแนนสูงสุด คือ 70 คะแนน จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 50 คะแนน มีจำนวน 179 คน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 50 คะแนนขึ้นไป มีจำนวน 24 คน ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.02 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 12.18

ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางซ้าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 มีค่าเท่ากับ 155.60 – 162.01 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ปกติ เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีจัดอยู่ในเกณฑ์ปกติ กล่าวคือมีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเท่ากับ 54.84 – 57.42

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านควบคุมตนเองจัดอยู่ในเกณฑ์ปกติ กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเท่ากับ 16.76 - 17.94

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเห็นใจผู้อื่นจัดอยู่ในเกณฑ์ปกติ กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 18.29 - 19.31

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านรับผิดชอบจัดอยู่ในเกณฑ์ปกติ กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 19.42 - 20.54

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งจัดอยู่ในเกณฑ์ปกติ กล่าวคือมีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเท่ากับ 50.70 – 53.24

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านมีแรงจูงใจจัดอยู่ในเกณฑ์ปกติ กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 17.49 - 18.62

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านตัดสินใจและแก้ปัญหาจัดอยู่ในเกณฑ์ปกติ กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 15.72 - 16.75

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสัมพันธ์ทางจิตอยู่ในเกณฑ์ปกติ กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 17.15 - 18.22

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขจัดอยู่ในเกณฑ์ปกติ กล่าวคือมีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์มีค่าเท่ากับ 49.47 – 51.94

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านภูมิใจตนเองจัดอยู่ในเกณฑ์ปกติ กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 11.60 – 12.75

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านพึงพอใจในชีวิตจัดอยู่ในเกณฑ์ปกติ กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 19.76 – 20.81

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขสงบทางใจจัดอยู่ในเกณฑ์ปกติ กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 17.74 – 18.91

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ด้านดี ด้านเก่ง ด้านสุข วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน พบว่า ค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในส่วนของความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ด้านสุข มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสัมพันธ์กันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางซ้าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางซ้าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางซ้าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 ปีการศึกษา 2553 พบว่า

ความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 155.60 - 162.01 ($\bar{x} = 158.80$) จัดอยู่ในระดับปกติ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ

1. ด้านดี มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 54.84 - 57.42 ($\bar{x} = 56.13$) ซึ่งประกอบด้วย ควบคุมตนเอง ($\bar{x} = 17.35$) เห็นใจผู้อื่น ($\bar{x} = 18.80$) รับผิดชอบ ($\bar{x} = 19.98$) จัดอยู่ในระดับปกติ

2. ด้านเก่ง มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 50.70 - 53.24 ($\bar{x} = 51.59$) ซึ่งประกอบด้วย มีแรงจูงใจ ($\bar{x} = 18.05$) ตัดสินใจและแก้ปัญหา ($\bar{x} = 16.24$) สัมพันธภาพ ($\bar{x} = 17.68$) จัดอยู่ในระดับปกติ

3. ด้านสุข มีค่าเฉลี่ยของระดับความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 49.47 - 51.94 ($\bar{x} = 50.70$) ซึ่งประกอบด้วย ภูมิใจตนเอง ($\bar{x} = 12.09$) ฟังพอลใจในชีวิต ($\bar{x} = 20.29$) สุขสงบทางใจ ($\bar{x} = 18.32$) จัดอยู่ในระดับปกติ

การเรียงลำดับขององค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ระดับความฉลาดทางอารมณ์ทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางซ้าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 ปีการศึกษา 2553 โดยเทียบสัดส่วนเกณฑ์ปกติ ดังนี้ ลำดับที่ 1) ด้านดี ลำดับที่ 2) ด้านสุข และลำดับที่ 3) ด้านเก่ง

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางซ้าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางซ้าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับบาร์ออน (Bar-On, 1992, สโลเวย์และเมเยอร์ Salovey and Mayer, 1995, คูเปอร์ และชาวาฟ Cooper and Sawaf, 1997 อ้างถึงใน ทศพรประเสริฐสุข, 2542, หน้า 10) ให้ความหมายความฉลาดทางอารมณ์ว่าเป็นองค์ประกอบของความสามารถส่วนตัวด้านอารมณ์และสังคมของบุคคลที่จะปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างประสบความสำเร็จ เป็นความสามารถของบุคคลในการรับรู้ เข้าใจ และรู้จักใช้พลังทางอารมณ์ของตนให้เป็นรากฐานในการสร้างสัมพันธภาพและโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น เป็นความสามารถของบุคคลที่จะตระหนักรู้ในความรู้สึก ความคิด และภาวะอารมณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับตนและผู้อื่นได้ มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนทำให้สามารถชักนำความคิดและการกระทำของตนได้อย่างเหมาะสมผล สอดคล้องกับการทำงานและการดำเนินชีวิต โดยมีสัมพันธภาพที่

ดีกับบุคคลอื่น โกลแมน(Goleman, 1998, p.317 อ้างถึงใน กัลยาณี พรหมทอง, 2546 , หน้า 21) ให้ความสำคัญหมายของความฉลาดทางอารมณ์ไว้ว่า เป็นความสามารถในการตระหนักถึงความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น ตลอดจนสามารถบริหารหรือจัดการกับอารมณ์ของตน เพื่อเป็นแรงจูงใจในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้อย่างประสบความสำเร็จ นอกจากนี้กรมสุขภาพจิต(2544, หน้า 1) ได้ให้ความสำคัญความฉลาดทางอารมณ์หมายถึงความสามารถทางอารมณ์ในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข ซึ่งและเมื่อพิจารณาความฉลาดทางอารมณ์เป็นรายด้าน สามารถนำผลมาอภิปราย ได้ดังนี้

1. ด้านดี ผลการวิจัยพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับก่อนข้างต่ำ กรมสุขภาพจิต (2543ข, หน้า 55-56) ได้ให้ความสำคัญความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี คือ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองรู้จักเห็นใจผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อส่วนร่วม ในส่วนขององค์ประกอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งบลูม (Bloom, 1976 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2537, หน้า 18) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในโรงเรียน ได้ว่าประกอบด้วย 1) พฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด หมายถึง ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยความถนัดและพื้นฐานเดิมของผู้เรียน 2) คุณลักษณะด้านจิตพิสัย หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจ เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาที่เรียนในโรงเรียนระบบการเรียนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และคุณลักษณะบุคลิกภาพ 3) คุณภาพการสอน ได้แก่ การรับภาระแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนการเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ผลว่าตัวเองกระทำถูกต้องหรือไม่

2. ด้านเก่ง ผลการวิจัยพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับปานกลาง กรมสุขภาพจิต (2543ข, หน้า 55-56) ได้ให้ความสำคัญฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง คือ ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นสอดคล้องกับเท็ดสคักดี เดชคง (2546, หน้า 15) ให้ความหมายว่า ความฉลาดทางอารมณ์ คือความสามารถทางอารมณ์ในการรู้และเข้าใจตนเอง เข้าใจเห็นใจผู้อื่น มีความมุ่งมั่น อดทนรอคอยเพื่อไปยังเป้าหมาย มองโลกในด้านที่เป็นบวก และรู้จักจัดการกับปัญหาและความขัดแย้งของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ชุตติมา วัฒนะศิริ (2540, หน้า 147-149) กล่าวถึงเจตคติทางวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งที่ฝังลึกอยู่ในจิตใจของนักวิทยาศาสตร์ทุกคน เพราะมันมีอิทธิพลต่อการคิด การกระทำ และการตัดสินใจ ตลอดเวลาที่มีการปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์ เจตคติทางวิทยาศาสตร์เป็นคุณลักษณะที่ช่วยในการแสวงหาความรู้อันได้แก่ ความมีเหตุผล ความอยากรู้อยากเห็น ความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

3. ด้านสุข ผลการวิจัยพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับปานกลาง กรมสุขภาพจิต (2543ข, หน้า 55-56) ได้ให้ความสำคัญฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข คือ ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข มีความภูมิใจในตนเองพอใจในชีวิต และมีความสุขสงบทางใจ ซึ่งสอดคล้องกับ อุษณีย์ โพธิสุข และคณะ (2542, หน้า 51) ให้ความหมายว่าความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึงความสามารถในการตระหนักรู้อารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้ รู้จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง สามารถแยกแยะอารมณ์ของตนเองและผู้อื่นได้ สามารถควบคุมอารมณ์และปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนั้น ผุสดี ตามไท (2531, หน้า 6) กล่าวถึง เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นคุณลักษณะของบุคคลที่ทุกคนต้องมีเป็นลักษณะภายในจิตใจที่คนเรา

แสดงต่อการกระทำหรือสิ่งต่าง ๆ การตระหนักในคุณค่า หรือเป็นสภาพการณ์หรือการกระทำของแต่ละบุคคลที่ นิยามยึดมั่นว่ามีคุณค่าแก่ตนเองและสังคม อันเป็นหลัก หรือเกณฑ์สำหรับการน้อมนำมาซึ่งการประพฤติปฏิบัติ หรือเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกวิธีการดำเนินชีวิต เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ผลการเรียงลำดับระดับความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

ผลการวิจัย พบว่า ระดับความฉลาดทางอารมณ์ ด้านสุข มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์เป็นลำดับแรก ($r = .59^*$) ทั้งนี้เนื่องจาก ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข เป็นความสามารถใน การดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข มีความภูมิใจในตนเอง ($r = .30^*$) พอใจในชีวิต ($r = .31^*$) และมีความสุข สงบทางใจ ($r = .51^*$) ดังนั้น บุคคลที่จะประสบผล สำเร็จในการเรียนจะต้องมีองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ พฤติกรรมระหว่างผู้สอน ผู้เรียน ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนจะ ต้องมีพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อกัน เข้าใจกัน มีความ สัมพันธ์ที่ดีและมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน ผู้เรียนมีความสุข กับการเรียน รวมถึงครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ระหว่าง คนในครอบครัวดี สิ่งแวดล้อมดี และคุณธรรมพื้นฐานดี รองลงมาคือระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งกับผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ($r = .50^*$) ทั้งนี้ เนื่องจาก ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง เป็นความ สามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจ แก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจน มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น อีกทั้งวิชาวิทยาศาสตร์จะต้อง ใช้ความสามารถในการเรียนรู้ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ พฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และการนำความรู้ไปใช้ รวมถึง การสอนตามหลักสูตรการบูรณาการเป็นวิธีการหนึ่งที ส่งเสริมการเรียนรู้ของสมองได้ดี เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดวิจารณ์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดสังเคราะห์ ช่วย

ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ทั้งในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งตอบสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างของนักเรียนแต่ละคนได้เป็นอย่างดี สามารถ นำความรู้ต่าง ๆ และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตร จริง (วิชุดา คำดี, 2553, หน้า 59-60)

ดังนั้นคนที่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์จะสามารถ ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้ดี ($r = .49^*$) ตลอดจนมี สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ($r = .35^*$) สำหรับลำดับสุดท้าย คือระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ($r = .23^*$) ทั้งนี้เนื่องจาก ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี เป็นความสามารถใน การควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จัก เห็นใจผู้อื่น ($r = .25^*$) และมีความรับผิดชอบต่อส่วน รวม ($r = .50^*$) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับก่อน ข้างต่ำ แตกต่างจากเจตคติทางวิทยาศาสตร์ คือผู้ที่มี ลักษณะ มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบสงสัยและซักถาม มีเหตุผล ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นยึด หลักความถูกต้องเป็นจริงมีความพยายามและอดทนใน การหาคำตอบ มีการพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. ควรมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในองค์ประกอบ ด้านเก่ง ให้กับนักเรียน เช่น จัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ และแก้ปัญหา
2. ควรส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ทาง วิทยาศาสตร์ที่ก่อให้เกิดความสุขเพื่อการพัฒนาความ ฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับการเรียน วิชาอื่น ๆ เช่น ทางด้าน สังคมศาสตร์

2. ควรมีการศึกษาการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์กับนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 และนักเรียนใน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2543). *คู่มือความฉลาดทางอารมณ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2544). *คู่มือความฉลาดทางอารมณ์* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ.กรมวิชาการ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2545 ก). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา.
- _____. (2545 ข). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545*. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลยาณี พรหมทอง. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารในวิทยาลัยพลศึกษา*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จารุวรรณ สกุลกู. (2543). *อิทธิพลของประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชุตินา วัฒนศิริ. (2540). *การสอนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2542). *ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ทางการศึกษา*. *พฤติกรรมศาสตร์*, 5(1), 19-24.
- เทิดศักดิ์ สุพันธ์. (2544). *การพัฒนาแบบประเมินเชาวน์อารมณ์โดยใช้กิจกรรมเกมสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย*.
ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เทอดศักดิ์ เดชคง. (2546). *ความฉลาดทางอารมณ์จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2).กรุงเทพฯ: มติชน.
- สุสติ ตามไท. (2531). *โฉมใหม่ของหลักสูตรวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. *วารสารสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 23(18), 1.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2549). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แฮ็ส ออฟ เคอร์มิสท์

- วิชุดา คำดี (2553). ผลการใช้หลักสูตรการบูรณาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์เรื่อง
ท้องถิ่นของเรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยบูรพา*, 6(2),
59-60.
- วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2542). เขาวนอารมณ์ (E.Q.): *ดัชนีวัดความสุขและความสำเร็จของชีวิต*. กรุงเทพฯ:
เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- _____. (2544). เขาวนอารมณ์ (E.Q.): *ดัชนีวัดความสุขและความสำเร็จของชีวิต* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ:
เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2. (2555). *การทดสอบทางการศึกษา*.
วันที่ค้นข้อมูล 20 มกราคม 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.ayutthaya2.go.th>.
- อุทุมพร จามรมาน. (2553). *วิกฤติการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ
(องค์การมหาชน).
- อุษณีย์ โพธิสุข และคณะ. (2542). *รายงานการวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ*
ด้านแนะแนวและจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- Barzt, A. E.(1999). *Basic statistical concepts*. New Jersey: Prentice-Hall.